

ΤΟΥ
Βαγγέλη Μύρων

Ταξίδια με τον Πήγασο

ΠΑΠΑΧΡΟΝΗ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Πέτα αλογάκι μου καλό, πάμε να δούμε μόνον
τον ειδεχθέστερο φονιά απάντων των αιώνων
ταξίδεψέ με στο Βοριά κατά τη Σαλονίκη
όπου πριν χρόνια βούιξε στα πέρατα μια δίκη
και σκύψε στην «περίπτωση» του Παπαχρόνη
που όντως
ξύπνησε μνήμες κι έξυσε πληγές του
παρελθόντος
αφού έβιασε και σκότωσε και έσπειρε τον τρόπο
στ' ανυποψίαστο κοινό, τώρα με κάποιο νόμο
στους κόλπους επανέρχεται και στας ζεστές
αγκάλας
της κοινωνίας της... καλής κι όλα νερό και άλας.
Εδειξε, λέει, διαγωγή και μεταμέλεια, ήτοι
δεν του πηγαίνει άλλο πια ο τίτλος του ισοβίτη.
Εμπρός, λοιπόν, οι νομικοί κι οι δικαστές κι οι
εφέτες
οι δικηγόροι οι σοφοί κι οι άξιοι νομοθέτες,
νταντέψτε τον, χαϊδέψτε τον να ξαναπάρει
θάρρος
και φτου! Ξανά κι απ' την αρχή και όποιον πάρει
ο χάρος.
-Παραλογείς, αφεντικό και δείχνεις κολλημένος
ξερνάς κακίες και χολή και δη με τόσο μένος,
δεν ζούμε στο μεσαίωνα που πέρνανε κεφάλια
κι ήταν ο κόσμος μίζερος κι είχε και μαύρα χάλια
οι νόμοι είν' πιο ανθρώπινοι, τώρα, πολιτισμένοι
κι έρχετ' απ' τον πολιτισμό ό,τι καλό μας μένει
εξάλλου κι αν αμάρτησε στις νιότης του τη
βιάση...
μόν' όποιος δεν αμάρτησε ποτέ του δε θ'αγιασει.
-Να βράσω τον πολιτισμό και τέτοια δικαιοσύνη
κι η «ανθρωπιά» τους παγερό κι ανέπαφο μ'
αφήνει
και μην πεις τέτοια στα παιδιά, ακούς, ούτε
γί'αστεία
κάθε σου λόγος θα κλωσσάει κι έναν εγκληματία.

«Αφού θα πάρω άφεση» θα πει κάθε ξεφτέρι
«δεν κάνω πέντε εγκλήματα για να γινώ κι
αστέρι!»

κι αφού η φωνή σου των παιδιών τα ήθη
διαβρώνει
συνειδητά κλωνοποιείς αυτόν
τον... Παπαχρόνη.

κι αυτό είναι το λιγότερο, κείνο που με τρελαίνει
είναι που η Φρόσω, η Ναυσικά, η Πόπη κι η
Ελένη

κι άλλες πολλές για το «φτυστό» τ' αδέρφι του
θανάτου
κόβουνε φλέβες και νερό πίνουνε στ' όνομά
του.

Στη γυναικεία λογική ποτέ δε θα εμβαθύνω
στους ψυχολόγους μας αυτά και στους σοφούς
τ'αφήνω

που το φονιά και τον τρελό θέλουν
προνομιούχο
κι εγώ αντί να λογικευτώ, θα χάσω κι αυτό που
έχω.

κι αφού ο τρελός για τους «σοφούς» είν' άξιος
και σπουδαίος
«Ε! Ρε και νά 'μωνα τρελός» θα πει ο κάθε
νέος

«με λογική πια δεν μπορώ γκόμενα να
σταυρώσω
με απορίπτει η Ναυσικά και με σνομπάρει η
Φρόσω

νά 'μπαινα μέσα στο πετσί του κάθε
Παπαχρόνη
και για κανόνες ηθικής τ'αυτί να μην ιδρώνει
θα κύλαε όλη μου η ζωή σ' ονειρευτό ακρογιάλι
θά 'περν' ανάποδες στροφές και από 'δω παν'
κι άλλοι

κι όλους τους άντρες πίσω μου θα αφήνα
«μπουκάλες»
θα 'σφαζα καμια δεκαριά να με λατρεύουν οι
άλλες!